Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

L. S. HOÀNG-CƠ-THUỴ LÊN TIẾNG

Các tỉnh Báo dài hạn

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 3 — NGÀY THỨ NĂM 26-9-1957

NGÔN-LUẬN

Năm thứ 4 số 808 — NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN — Giá 2 đồng

Ngày 3 tháng 8 nhuận (Âm-lịch) — *Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : HỒ-ANH*

ĐIỆN THOẠI : 22.763 — HỘP THƯ SỐ 343 — TOÀ SOẠN và TRỊ SỰ : 126 ĐƯỜNG LÊ LAI – SAIGON

MỖI NGÀY 1 VẤN-ĐỀ

Nên xét lại luật lệ phạt vạ các hàng vong

Không ai cho rằng trật tự và mỹ quan không cần thiết cho danh diện quốc gia. Tuy vậy, đối với người trong nước, danh diện quốc gia nhất định không ở bộ mặt bề ngoài của thủ đô. Trái lại đối với người ngoại quốc, những người ngoại quốc mà sự nhận xét của họ đáng là phải lưu tâm thì cái bề ngoài của ta sẽ không làm họ hiểu sai về ta được.

Vậy thì các luật lệ bảo vệ trật tự và mỹ quan thiết tưởng cũng nên chấm chước cho phù hợp với hoàn cảnh thực tế.

Người thảo luật lệ dù có sáng suốt đến mấy cũng khó đánh giá đúng mức nổi đau đớn của kẻ bị phạt vạ vì vậy bực mà cũng không thể tưởng tượng nổi sự điều đứng của kẻ bần cùng bị giam cầm hàng. Tạo sinh kế cho dân chúng lo điều khó, xử đầy họ vào cảnh thất nghiệp, đã họ liệu tính làm một chuyện xằng bậy là chuyện dễ.

Cho nên mong rằng đối với từng lớp cần lao làm nghề bần rong, các nhà hữu trách hãy xét kỹ lại các luật lệ phạt vạ vì hình phạt đó đối với họ là cả một bản án quyết định vận mạng gia đình họ dù trên giấy tờ chỉ là những luật lệ phạt vi cảnh.

Ngoài ra nếu nghĩ rằng vì lý này hay lẽ khác, việc phạt vạ trên không thể đừng được, thiết tưởng nhà hữu trách cũng nên lưu ý đến sự thi hành luật lệ đề nhân phẩm của người cũng cần thuộc từng lớp cần lao đó bị xâm phạm vì phạm luật.

NGÔN LUẬN

Hội Đồng Đô Thành đã bế mạc phiên họp thường lệ

TĂNG THUẾ KHIÊU VŨ LÊN GẤP ĐÔI

THUẾ BIỂU BÍCH CHƯƠNG QUẢNG CÁO đã ẤN ĐỊNH

Dân chúng xây xong lề đường trong lúc Ủy Ban nghiên cứu chưa làm việc!

SAIGON — Tiếp lục phiên nhóm thường lệ kỳ đệ tam tam cá nguyệt 1957, Hội Đồng Đô Thành đã thảo luận tiếp các vấn đề ghi trong chương trình nghị sự.

Như chúng tôi đã tường thuật trong số báo hôm qua, hội nghị hôm 23-9 phải tạm hoãn vì không khí căng thẳng giữa các ông nghị về vấn đề «Ủy ban nghiên cứu việc thi hành Nghị quyết của Hội Đồng Đô Thành về việc tăng thuế khiêu vũ gấp đôi».

Hôm nay, 24-9, Hội Đồng Đô Thành họp lại, nhưng không làm được gì cả.

Sở dĩ Ủy ban này được lập ra vì cũng vì thiếu lập trường lẫn nhau,

Số 43

ÁNH LỬA ĐÔNG-ĐỘ

TIỂU THUYẾT ĐẶC SẮC CỦA HOÀI-ĐIỆP THỜ-LANG

CHƯƠNG VI

Người Sư già bí mật

(Tiếp theo)

Cả hai cùng không nói nữa lời, như g dáng điệu bình tĩnh hiện ngang của họ, và ánh thép tỏa ra từ hai lưỡi kiếm báu, và ánh mắt long lanh bừng lên ý chí bất khuất mãnh liệt đủ nói cho đối phương hiểu rằng bất giờ được hai tay kiếm cầm từ đó bây giờ cùng không phải là tuyệt đề !

Duy Lượng tất cũng hiểu như vậy. Cho nên y vẫn kìm ngựa đứng nguyên chỗ cũ. Và y cất tiếng đồng dạc nói tiếp :

— Phượng Tuyền ! Ta không muốn mang tiếng cốt nhục tương tàn, nên ta khuyên mi đừng tìm cách chống đối lại ta trong thì là một sự nghịch tử ngoại mắc tội phản loạn Thiên triều ! Mi hãy bỏ cái ý định phá rối cuộc hôn nhân của Ngọc Quyên đi ! Ta là bậc phụ mẫu sinh thành ra nó, ta có quyền gả bán nó cho bất cứ ai, nó cũng phải nghe. Ta đã gả nó cho Quan Phó sứ, nó dã ưng thuận ! Đạo nhi nữ xuất giá tòng phu, nó đi lấy chồng, nó phải theo chồng... Lũ mi còn muốn theo đuổi nó quấy rối nỗi gì ? Đình làm ngang trở cuộc nhân duyên của nó phải không ?

Phượng Tuyền tức nghẹn đến tận cổ. Trong khi Phan Tuấn nghiến răng lầm bầm ngu ẽn rủa lão già khốn kiếp, thì Tuyền thét lên :

— Cha không biết hem si ! Cha nỡ bán chị tôi cho phường đe chó ! Thằng Mã Ân nó đem chị tôi đi đâu ! Cha muốn ci e đây. đâu điểm thế nào, tôi cũng quyết tìm cho kỳ được ! Tôi sẽ chém đầu thằng họ Mã cho mà xem... Cha hẫn chưa quên một cái tai bị cụt của nó ?

Duy Lượng ngửa cổ cười khà khà, nhưng y lại ngưng bặt ngay, sầng giọng dằn từng tiếng :

— Khá lắm ! Tưởng con nít như mi chỉ được bộ anh hùng rơm !Ta không dạy bảo được mi nữa rồi, bởi vì ta có phúc!Mi muốn chửi lại cha đẻ ra mi cũng được nhưng ta nói thật cho mi thất vọng,ta cần gì hãi che dậy. dàu điều ? hiệu thời,Ngọc Quyen nó đã theo chồng sang Yen Kinh rồi bể gia thất ! Mi dừng tốn công tìm kiếm vô ích ? bỏ nhà thì nó cũng thành Mã Phu Nhân rồi !

Lời nói đó như một mũi dao đâm vào ngực Phan Tuấn. Đông thời, chàng thấy ù cả hai tai, và nóng mặt quá ! Nếu Duy Lượng không phải là cha đẻ của Ngọc Quyen cùng Phượng Tuyền, thì có lẽ chàng đã lao thẳng ngay mũi kiếm trong tay vào giữa bộ mặt gian hùng của hắn, bộ mặt đáng ghét của những tên nịnh thần. cái mồm bỉ ổi cứ hau hau nhọn hoắt như mồm chuột !

Niềm căm phẫn của chàng, Phượng Tuyền đã nói hộ, và người con trai họ Đỗ gào lên, như muốn bắt tất cả nộ khí vào bọ mặt tàn nhẫn của kẻ làm cha thiếu tư cách :

— Cha giết chị Ngọc Quyên rồi ! Được ! Cha có xui thằng Mã Ân đi lên tận giời, hay xuống tận âm phủ, tôi cũng tìm đến tận nơi ! Tôi quyết thề n o cũng đuổi theo kịp thuyền thằng Mã Ân ! Cha nên lui bước cho bọn tôi đi ! Nếu cần đường, lưỡi kiếm này sẽ không biết nể bất cứ một ai !

Giọng nói của Phượng Tuyền lúc đó là giọng nói của một tấm lòng phẫn khích đến cực độ, và giọng điệu của chàng cũng là giọng điệu của một kẻ bất chấp tất, dù phải lăn xả vào đám thiên binh vạn mã để chiến lấy phần thắng cũng không từ nan. Bên cạnh một Phượng Tuyền sẵn sàng liều chết, lại có thêm Phan Tuấn mặt bừng bừng sát khí, vành mũi mím chặt, hai mắt sáng quắc một niềm dũng cảm vô song : Phan Tuấn cũng đang hầm hầm tức giận, có về chỉ còn chờ đợi một tia chớp mắt, một cử động khẽ giơ tay của địch thủ là sẽ lẫn vào cuộc tử chiến với sức mạnh vũ bão của lòng một căm hờn vừa tới lúc nổ tung lên như hỏa diệm sơn.

Nhưng, để trả lời cái giáng điệu sôi nổi, khiêu khích đó của hai chàng thiếu niên, Duy Lượng chỉ thản nhiên cười một tiếng lạnh người, lạnh lùng lắc đầu nói :

— Lũ mi hùng hổ lắm gì, vô ích ! Ta cần nói thật cho lũ mi biết dù bây giờ ta có nhường lối để lũ mi thẳng đường này mà đi tới hàng trăm dặm nữa, cũng không theo kịp thuyền quan Phó Sứ...

Nói tới đó, Duy Lượng liền phất tay ra hiệu cho đoàn quân « Thiên Kiêu » đứng dẹp về một bên — chính y cũng lại cương ngựa đứng rất vào vệ để — nhường hẳn một lối đi thẳng suốt dọc đê, không vướng một bóng người. Lão già quỷ quyệt nheo mắt nhìn về mặt sông sốt của hai chàng trẻ tuổi, và lão cười khẩy một tiếng,hằng giọng nói tiếp :

— Đấy ! Ta xin dẹp lối để mời lũ mi cứ việc thẳng tiến... Lũ mi cứ tiến thẳng vào đến tận Hoan Châu. Ai Châu cũng được ! Bởi vì trong khi lũ mi tưởng rằng thuyền của Mã Tướng Công tiến về hướng này. thì hiện thời thuyền của Ngài đang thuận buồm, xuôi gió, ngược chiều với lũ mi, thẳng dường Bắc phương tiến phát ! Chỉ hết đêm nay thì Ngọc Quyen sẽ ung dung cùng chồng vượt biên giới... Lũ mi đi có mọc cánh bây giờ cũng không làm gì được !...

Phượng Tuyền Phan Tuấn ngỡ lặng người trên mình ngựa, không biết nên xử trí cách nào ? Thì ra điều dự đoán của « người sư già » lúc nãy quả đã không sai !

(Còn nữa)

Truyện vui học sinh

(Tiếp theo trang 3)

bụng chữ nửa cũng không ăn thua gì vì sợ rằng có khi sờ chữ trong bụng lòi ra nó không chịu ra vì còn mải đánh nhau với con giun, con sán, hay với những ông dạ dày, tâm, can thì ta vẫn hơn hẳn là thò tay vào túi lấy ngay bài ra một cách để dàng. Khi đã lấy bài trong túi ra rồi, ta chỉ việc ngồi mà chép, do đó bài làm của ta đúng 100 *l.* không sai một ly, ông giám khảo chửa bài có lẽ không chửa được một chữ, ít nhất là đi nữa ông cũng phải cho ta một số điểm trung bình. Như thế là ta đỗ rồi, không phải lo gì nữa.

Tiện lợi của cái « thư viện lưu động » như vậy mà nhiều người không biết dùng ! Kém quá ! Đáng khen thay cho cái ốc sáng chế. cái ốc khác người của ta ! Cái ốc đó đáng kính sự và phục :

« Ốc khác người đáng sự thay,
Người xưa lều chõng, ta nay tủ bài !»

Nhưng, nhưng dự định này truyền bá ra chắc có anh khinh, mày anh chàng họ gạo, mà bảo rằng :

— Thế thì còn ra cái thể thống gì nữa ? Mày đi thi hay ăn cắp ?

Lúc đó mình sẽ mỉm cười mà cất nghĩa :

— Cậu thật là kém thông minh, cái ốc ủ cậu tầm thường như những cái ốc khác vậy. Cậu nên nhớ rằng tôi có một cái ốc đáng kính phục. Nhưng dù sao cậu nói cũng có lý, nhưng, theo cái ốc khác người của tôi, anh đi thi, tôi đi thi, chúng nó đi thi, chúng ta cùng đi thi, tôi đều khác các anh hết, đó là nhờ cái ốc khác người của tôi. Khác ở cái chỗ là đi thi là đi ăn cắp. Cơ bouông thì là cái chợ mà cái bảng là vật bị mất cắp vậy. Nói vậy là anh đủ hiểu cái ốc khác người của tôi rồi chứ ?

Anh kia chắc là đuổi lý tuy có bĩu môi nhưng vẫn có vẻ kính phục.

Lại có anh chắc dọa rằng :

— Ê bỡ, vờ ủ thì trò ba nam nghe bỡ !

Khỏi cần bỏ nhắc, với cái ốc khác người, dĩ nhiên tôi đã hiểu từ lâu :

— Cậu cũng thông minh chậm chậm nốt. Ai chẳng biết là một khi tủ mở thì tủ ba nam, tủ đầy là bị cấm ba năm tổ hiền rồi, ốc khác người mà lại, nhưng, cấm thì ? Theo cái ốc khác người của tôi, cấm nên thì rằng, khi đã đóng tủ thì dĩ nhiên là phải tủ vững vàng, nhưng chẳng may có bị mở ra mà không biết để vầy DDT vào, để rồi bên đường thì bị vỡ cái rụp thì... thì cũng chẳng sao cả ! Với cái ốc « khác » đó thì cũng cần phải nghĩ cho nó khác ! Ngày xưa, ngày xưa, các cụ năm năm mới thi một lần thì sao ? Mình được nghỉ có ba năm tưởng hãy còn lỗ, thêm thía gì ? Đấy cậu thấy khác chưa ? Thấy cái ốc khác người của tôi chưa ?

Anh bạn chắc lại dành im lặng mà rút lui có trật tự.

Phen này thằng công, nhờ cái ốc khác người của ta, thì còn lo gì không ký thi khác ! Với những cái tủ đầy kinh nghiệm hơn đó cái ốc khác người của ta... hà ! hà !

Cốp ! Ái ôi ! Đau quá !

Kim giơ tay lên miệng soa cằm. Kim vừa ngồi nhầm đầy vừa nghĩ :

— Á vừa bị ngã từ trên ghế xuống đất vì ngủ gật ! Nhưng, mình vừa mơ thấy gì nhỉ ? À à..Khác người. Mình mơ thấy mình khác người phải rồi! Nhưng Kim thấy đau nỗi ê mồm và thấy nước bọt ứa ra hơi nhiều ! Kim kinh hoàng vội chạy ra gương ;trên gương hiện ra 1 thằng Kim nhưng khác thằng Kim trước ở chỗ, mắt trợn chừng một nhân nhỏ, mồm hé hốc và ở hàm răng trên vừa rụng mất hai chiếc, máu hồng đang rơm rớm tuôn ra trên lợi !

Hôm sau ra trước g. Kim thấy thiu dừng ! số sấn, 2 anh chàng bạn thân với Kim, cùng có những khối ốc khác người như Kim lại gần Kim cười nói :

— A ! Hôm nay thằng nào nó lại có cái gì khác người mày ?

— Làm gì mà mặt mũi như giấy gặp nước thế ?

Kim nhếch mép cười, Kim quên rằng mình vừa bị gãy răng, không trả lời. Vừa cười chưa dứt, 2 anh chàng đã reo to :

— Anh em ơi, thằng Kim nó khắc chúng mình là vừa bị đánh gãy 2 cái rì g về !

PHƯƠNG MAI

SINH HOẠT Học Đường

(Tiếp theo trang 3)

Phụng Tin chắc rằng buổi dạ hội của anh không phải là mộng ảo.

— Giáo sư âm nhạc Nguyễn Khắc Cung có cho Sếu tôi hay giáo sư và phụ nhân sắp sửa tổ chức một buổi tấu nhạc (gồm các tinh hoa nhạc sinh của giáo sư), Địa điểm có lẽ vẫn tại Maison de la Culture.

— Nghe tin hai chị em họ Cao (văn nghệ)liều chông đi thi nhưng đều ủ rũ trở về Nghe đâu hai người định chuyển hướng về điện ảnh

— Ngọ Trâm của T V năm nay không còn có mặt trong ban-ủ bộ của trường nữa. Đáng tiếc !

SẾU VƯỜN

Thông cáo của Ban Văn - Nghệ

Tổng Liên Đoàn Học-Sinh Cộng-Hòa Việt-Nam

Ban Văn-Nghệ Trung-Ương Tổng Liên-Đoàn Học-Sinh Cộng Hòa Việt Nam trân trọng báo để các bạn Nam Nữ học-sinh đã ghi tên vào ban Đại Hợp Xướng do Ban Văn Nghệ Tổng Liên Đoàn Học Sinh tổ chức hay rằng :

Bắt đầu từ Chủ Nhật tới 29 tháng 9 năm 1957 Ban Đại Hợp Xướng kể trên sẽ bắt đầu tập dượt dưới sự trực tiếp điều khiển của Nhạc Sư Chung Quân

Vậy tất cả các bạn nào đã ghi tên rồi hoặc muốn gia nhập Ban Đại Hợp Xướng mà chưa kịp ghi tên, xin hãy có mặt tại trụ sở Trung-Ương của Tổng Liên-Đoàn Học-Sinh số 125 đường Công-Quỳnh Saigon đúng 8 giờ sáng ngày Chủ nhật 29 tháng 9 năm 1957.

Ban Văn-Nghệ Trung Ương
T.L.Đ.H.S.C.H.V.N

Hội Họa Hàm Thụ

Dạy vẽ chuyên nghiệp bằng cách gửi thư đến nhà. Miễn hoàn toàn học phí cho nam nữ học sinh nghèo. Triệt để nâng đỡ, giảm bớt 75% học phí cho nhân viên Dân chính và sinh viên Quân nhân.

Tổ chức đấu tiên trên lãnh thổ V.N.C.H. do sự chỉ dẫn của Họa sĩ Vương-quốc-Đại (Cử nhân Luật khoa, Hiệu trưởng trường Trung học Đồng Phương). Gửi thư kèm 24 tem trả lời, tại 191 đường Gialong Saigon. Trình độ nào cũng học được. Mẫu khóa thi không đậu, bảo đảm chỉ đến thêm 3 tháng nữa không lấy học phí ! Học rất ngắn, không kéo dài thời gian như các trường Hội họa Hàm thụ Quốc tế.

Sách mới

Chúng tôi vừa nhận được :

—Nguyệt San « Liên Hoa Văn Tập » cơ quan hoằng pháp của Giáo Hội Tăng Già Trung Phần, toà soạn ở 25 Trung Bộ Chùa Diệu Đế Huế.

— Cuốn « Chiến đấu để sống» (The Struggle for life) của 2 ông Đỗ Văn và Mrs Bown. Giá 20đ và cuốn "Trả lời những câu hỏi trong quyển Anh Văn lớp Đệ Thất" cùng của tác giả Đỗ Văn Giá 12đ. Xin trân trọng giới thiệu với bạn đọc thân mến N.L

Cáo thị đấu thầu

Một cuộc đấu thầu khẩn hạn cung cấp thực phẩm cho Viện Bài Lao Ngô Quyền tại Thủ Đức kỳ đệ tứ tam cá nguyệt 1957, sẽ mở tại trụ sở Cơ quan Đại Diện Quân Y Quân khu I số 6 đường Nguyễn thị Hiền Thủ Đức vào ngày 30-9-1957 hồi 8 giờ.

Các nhà dự thầu có thể xem sách điều lệ riêng tại Cơ Quan Đại Diện Quân Y Quân Khu I trong những ngày giờ làm việc.

K.B.C. 4 522IC, ngày 23 tháng 9-1957

Y-Sỹ Thiếu Tá
Giám đốc Cơ Quan Đại Diện Quân Y/Q.K.I.
(ký tên và đóng dấu)

Số 16

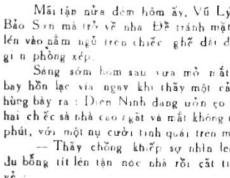

Nguyên bản của THORNE SMITH
Bản dịch của Bà VŨ BÀ HÙNG tự THIẾU MAI

CHƯƠNG V

(Tiếp theo)

Mãi tận nửa đêm hôm ấy, Vũ Lý mới từ biệt Bảo Sơn mà trở về nhà. Để tránh mặt vợ, chàng đã lén vào phòng ngủ trên chiếc ghế đệ đặt trong một gi n phòng xép.

Sáng sớm hôm sau vừa mở mắt ra, chàng đã bay hồn lạc vía ngay khi thấy một cảnh tượng hải hùng bày ra : Diên Ninh đang uốn éo đánh đu giữa hai cb ếc sà nhà cao ngất và mặt không rõi chàng một phút, với một nụ cười tinh quái trên môi.

— Thầy chồng khỏe sự nhỉn lên, nàng càng ấu bỗng tít lên tận nóc nhà rồi cất tiếng chào vui vẻ :

— Chào anh yeu dấu ! Đêm hôm qua, anh ngủ ở đâu ?

Chàng điềm nhiên đáp :

— Đêm qua, anh phải làm việc tối khuya nen phải ngủ ở văn phòng và vừa mới về đây, em ơ.

Nàng cười khẩy

— Ông Vũ Lý không biết nói dối dấy chứ ?

Rồi lại đổi ngay s ng giọng tươi vui nhưng đầy nhẹm hiểm, nàng ân cần hỏi :

— Thế nào, con chiên non của ông vẫn ngoan dấy chứ ?

Chàng chột dạ nhưng cố làm ra bộ ngơ ngác không hiểu.

Tức thì nàng hăn học mia mai :

— Cái cô ả tóc vàng có giọng nói ồn ẽn là cô thư ký của ông ấy mà, ông Vũ Lý ạ.

Dứt lời, nàng nhảy xuống đứng sừng trước mặt chàng với một thái độ vô cùng khiêu khích.

Nàng tức tối chỗ vào một chàng nà hồi vặn :

— Ông còn làm bộ ngơ ngác nữa ư ? Bây giờ, tất ông đã hiểu tôi muốn nói gì rồi chứ ? Và ông có muốn tôi mốc mắt con khỏa nạn đó ra hay không ?

Cực chẳng đã, chàng phải lên tiếng phản đối :

— Em thật là người hàm hồ và độc ác. Sao em lại đi ghen bóng ghen gió như vậy, hả em ?

Nàng cất tiếng cười khinh bỉ :

— Thôi, ông im ngay đi. Tôi còn lạ gì những thật xấu của chồng tôi nữa. Chẳng qua là tôi muốn ngợ đi lúc nào thì ông được yên thân lúc ấy, chứ quyền hành là ở trong tay tôi cơ mà,... Và ông nên nhớ rằng tôi là một mụ dân bà có dữ cả sừng lẫn mỏ đấy nhé ! Vậy thì không đời nào tôi có thể tha thứ cho những kẻ muốn trêu vào tay tôi được. Bây giờ thì tùy ông đấy : một laông phải đi trên con đường ngay thẳng như tôi và hai là ông sẽ phải rất hối tiếc vì những hành vi phản bội tày của ông.

Đoạn, nàng hầm hừ rảo bước ra khỏi phòng và giang tay đóng sầm cửa lại.

Vũ Lý nhìn theo vợ rồi ngẫn ngơ tự hỏi : « sao nó lại biết chuyện này nhỉ ? Hay nó tìm cách bắt nọn mình đây ? »

Dù sao thì chàng cũng lại đã phải phen nát óc vì lo âu suy nghĩ.

Một lát sau ngồi trước bàn điểm tâm, Vũ Lý tỏ không khỏi kinh ngạc khi thấy Diên Ninh lại thay đổi hẳn thái độ vì nàng đ trở lại ngọt ngào âu yếm chẳng hơn bao giờ hết.

Khi tiễn chồng ra tới cửa, nàng đặt lên môi c ồng một cái hôn đầm thắm. Nhưng, cũng như mọi lần, chàng rùn mình ghê tởm vì thấy cặp môi nàng lúc nào cũng nóng rát như hòn than và ở miệng nàng tỏa ra một thứ hơi gì khiến chàng lạnh buốt gáy mỗi khi chàng hít phải.

Cho tới ngày nay, đối với chàng, Diên Ninh vẫn chỉ là một người dàn bà lạ lùng đáng sợ khiến chàng không thể yêu chút nào được.

Tuy nhiên, nay đã muộn quá rồi ! Chàng không thể làm cách nào để thoát ly khỏi những móng vuốt đe dọa của nàng được nữa.

VI

Buổi chiều thứ ba tuần ấy, Vũ Lý và Bảo Sơn đã gặp nhau trong một cộngviên.

Lần nầy, chàng không dùng xe hơi của nhà mà lên thuê một chiếc tắc xi để đến chỗ hẹn mà người yêu đang sẵn sàng chờ đợi.

Trông thấy Bảo Sơn yểu điệu tiến ra chào đón, tâm hồn chàng trán ngập nỗi vui mừng sung sướng và bao nỗi phiền muộn hằng ngày thấy đều tiêu tan đi hết.

Trong hai tiếng đồng hồ sánh vai nhau đi dẫn bộ dưới những bóng cây râm mát, họ đã không nói với nhau chuyện gì cả bởi họ đang say sưa hồi tưởng tới cái đêm nồng nàn ân ái vừa qua. Tuy nhiên họ đã biết giữ những điều thầm kín ấy trong thâm tâm mà không hề thốt ra lời nói bao giờ. Lần gặp gỡ này, họ đã tuyệt nhiên không nói đã động tới Diên Ninh nữa.

Tay cầm tay, đôi nhãn tình lưng thừng đi trên thảm cỏ êm đềm thỉnh thoảng lọ lại xiết chặt tay nhau và trao đổi những khoé mắt tình tứ nồng nàn với những nụ cười âu yếm rồi khẽ thì thầm : « Anh yêu dấu của em ! » và « Em yêu dấu của anh ! » và chỉ có thế thôi.

(Còn nữa)

NGÔN LUẬN GIÚP

Em Nguyễn văn Tạo : *Học sinh Đệ Ngũ ?* Mua cuốn Pháp văn cấu trúc giá nào cũng được. Nhưng cốt phải thực hành chăm chỉ. *Phải học cho chu đáo.*

Đọc giả Kim Ngân (*61 Trần văn Thơ, Chợ Saigon*) : *Phải ra Tòa xin án lịnh khai sinh cho đứng tuổi năm sinh của chúbàtrong bằng cấp 1945 Tuy nhiên, nếu cháu bà đã lấy kiểm tra khi đi cư, thì phải xin đổi kiểm tra cho đúng năm sinh trước đó. Kéo ra Tòa, Tòa cần có thẻ kiểm tra, thì lại sai mất.*

Ô. Chu văn Trung (*5541125F Phan đình Phùng Saigon*) :

Ngày 25-4-1936 là 5 tháng 3 nhuận (Ất) Bính Tí.

Em Nguyễn văn Thành (*Saigon*) : *Đã mách nhiều rồi. Không có thuốc nào, thức ăn nào để cho người cao lên được hết. Chỉ có tập tạ mà lần thôi.*

Bà Trung (*Tân Định — Saigon*) :

Ngày mùng 9 tháng 9 năm Quý Hợi là 18-10-1923. Giờ Tuất là khoảng 7 tới 9 giờ tối.

Ngày 28 tháng 3 năm Mậu Thìn là 17-5-1928. Giờ Ngọ là 12 giờ trưa.

Ngày 3-12-1953 là 27 tháng 10 (thiếu) Quý Tị.

Ngày 10-4-1955 là 18 tháng 3 (thiếu) Ất Mùi.

Bạn Ngọc Vinh (*Saigon*) : *Sách xuất bản (đã được kiểm duyệt trước tại Thông Tin Nam Việt) in xong phải nạp tại Nha ấy 3 cuốn ; nạp tại Tòa án 3 cuốn ; Bộ T. Tin 3 cuốn, Thư Viện Quốc gia 8 cuốn. Nếu là sách Giáo Khoa thì còn nạp tại Bộ Giáo dục 3 cuốn. Nếu sách cũ tính chất quản sự thì nạp tại Bộ Quốc phòng 3 cuốn nữa rồi mới được phát hành. Gửi đến các hiệu sách cũng được chứ sao ? Nhưng chi bằng nhờ nhà Thống Nhất phát hành cho ? Khoảng trên 30 phần trăm, để nhà ấy còn trả cho các chủ tiệm, chứ sợ nữa chứ ?*

Bạn Lê Thanh Nam (*Võ Tánh, Phú Nhuận*) : *Bạn tới bến Bạch Đằng, trụ sở trại Thủy Quân sẽ rõ chi tiết*

Bà Nguyễn (*hẻm Cao Thắng*) : *Ở đây chưa thấy có trường nào nhận nuôi và dạy người câm có điếc.*

Bà Nguyễn thị Mít (*Chợ Hòa*) : *Muốn lành giấy sẽ đề bảng, thì tới 34 Nguyễn Du, Saigon, trụ sở Nha Xã sở Kiến Thiết Q.G*

Ô Trần Thu Lân (*29 Nguyễn văn Mai — Tân Định*) :

Ngày 20 tháng 7 năm Ất Hợi là 18 8-1935

Bạn Trần đình Tư : *Lấy kiểm tra ở Phước Lễ, mà nay trở về đó (trình diện, người ta nói hết hơn, không chịu ghi, thì làm đơn tờ bày tự sự xin ghi tên ở Hồ Nai cũ để được không Nếu không được cứ tới đơn tới Đại ủy phụ trách phòng Quản dịch KBC 4125.*

Bạn Hoàng Ba (*Bình Long*) : *Mách những chi tiết về một đứng trên báo e không tiện Về cá nhân ông ấy cũng ngày Sự đọc giả hiểu lầm chăng ? Đã nhận được thơ Sẽ đáng*

Bạn Nguyễn Vân (*Banmethuot*) : *Phải. Chim Nhồng cần ăn nhiều ớt. Nhưng nếu cắt lưỡi thì nó chết ; đu là chỉ hót thật mùng chung quanh. Có bằng Tú Tài I có thể xin mở trường Trung Học để nhất cấp được. Nhưng nếu là giáo sinh trường công thì không được làm Hiệu trưởng Tư ! ít nhất 21. Công bảo bể số mấy ? Có lẽ là qui chế 1951 hay 52 Lê tắc Duyệt. Còn công bảo thì chỉ có 1 cơng bảo chung cho cả nước.*

THẦY HAI

Nhân cuộc thăm viếng của Ngô Tổng Thống

Tìm hiểu nước bạn Triều Tiên

tiền đồn chống Cộng ở miền Bắc-Á

(Tiếp theo)

Kết quả ba năm chinh chiến

Những con số thống kê sau đây đã nói rất nhiều về kết quả bi đát của chiến cuộc Triều Tiên :

— Hơn 30 000 binh sĩ Mỹ tử trận.

— Số binh sĩ Đồng minh trên vùng thuộc 15 nước trong liên hiệp quốc đã tham chiến cũng xấp xỉ số nói trên.

Nhưng chính quân Bắc Cao đã bị thiệt hại nặng nề nhất. Cộng sản không chịu đưa ra một con số nào về những thiệt hại nhân mạng rõ rệt, nhưng người, ta có thể ước lượng con số ấy vào khoảng vỏ trăm ngàn.

Quân đội Cộng hoà Triều Tiên trường thành nhờ chiến cuộc đã bị thiệt mất hơn 300 000 tướng sĩ, vừa chết vừa bị thương và mất tích.

Ngoài ra, hàng trăm ngàn công dân Nam Hàn đã bỏ mạng trong vòng khói lửa, và hơn 100.000 thiếu nhi đã biến thành những trẻ mồ côi, đồng lõi lối một triệu người không có nơi trú ẩn.

Nhưng những con số nói trên đó đều không khớp, cũng như chưa bao giờ được những cảnh tàn sát, tàn khốc và chiến tranh đã bao trùm nhẫu dân Triều Tiên trong ba năm trời đài dằng dẳng.

Sau hơn 1.100 ngày (hay là hơn 20 000 giờ chiến đấu) và với hàng triệu người bị tử vong, chiến cuộc Triều Tiên đã chấm dứt, nhưng không ai có thể tin chắc rằng cuộc đình chiến ở đây là tạm thời hay vĩnh viễn, và chỉ có tương lai mới có thể trả lời dứt khoát được về vấn đề này.

Hộp thư học sinh

— Em Vy Ca ở Quyền học bạ ? Ta em không có gì mới lạ cả. Mong nhận được ở em những tác phẩm.

Em Quynh Như Sẽ đáng « Tự do ». Mong em cứ tiếp tục gửi cho. Thân mến

— Em Trần thúc Sinh -L. p học cũ cốt truyện dựng không được vững. Gửi cho anh sáng tác khác và chú ý nhiều đến cốt truyện chắc chắn em sẽ thành công.

— Em Thành Công: "Sang mùa " văn em viết được ong ý không rõ gì mới lạ cả.

— Em N. Thanh Em cứ gửi cho Thân ái.

— Những bài không đăng : Hai mùa thu (N.T) Đợi chờ (X.N) Lớp học đầu thu (N. M.), Một mùa trăng (L.T.); Em bắt đèn anh đấy (N V.T.) Cô nữ sinh áo lam (L.V.T.).

Một nhà TƯỚNG SỐ đã từng nổi tiếng tại Bắc Việt và được các giới Đông Tây Âu Mỹ khen ngợi những sự linh nghiệm của ông

QUỶ CỐC TỬ
XEM TƯỚNG, XEM BÓI và ĐOÁN SỐ MỆNG

các quý ông quý bà muốn biết rõ cuộc đời tương lai xin mời quá bộ tới :

20 đường Tân-Đà, Chợlớn sẽ được tường tận.

Chữa bão đãm

24 thứ trĩ, lo máu, mạch tuơn trị ; Gan, Ruột, Bao tử, Tóo bón Kiết ly, Nhức đầu kinh niên. Điều hòa đau máu. Có Hương sắn sóc bịnh trĩ qui bà không cần, đến, bước chỉ... trĩ rụng lưu ra ! Có thuốc trở cầu, Vinh viễn không tái phát.

Y-sĩ NGUYỄN ĐỒNG DI
Phòng mạch 379 Phan Đình Phùng (Richaud) Saigon

Còn chờ đợi gì nữa ?

Bệ không chịu uống BÀ ĐÀ SƠN QUÁN TÂN, VỎ VẬN VÂN cho bệnh hoạn đau và Tê Cung. Mọi chế viên đẹp để uống lắm. Giá 26 đồng. Hỏi các tiệm thuốc Việt-Hoa

Phụ trách biên tập : TRẦN-TRỌNG-SAN

CÓ NÊN THU HỌC PHÍ
CỦA HỌC SINH TRƯỜNG CÔNG
để dùng vào việc phát triển trường công không ?

Đã hơn một năm nay, vấn đề đòi cải tổ nền giáo giục hiện tại nhất là chương trình bậc Trung Học, đã gây nên một dư luận sôi nổi trong giáo giới và phụ huynh học sinh.

Về bậc Trung học, đại khái nhiều vị cho rằng :

— Chương trình học hiện tại là một chương trình nhồi sọ, dài dằng dặng, học sinh đỗ xong được hai phần Tú tài đa số đều mệt mỏi nếu không có hoàn toàn đây đủ điều kiện về vật chất ít người dám tính chuyện bước vào các ngành chuyên môn bậc Đại học

— Giải được mảnh bằng Tú Tài thật chật vật nhưng khi đỗ xong ngoài việc may mắn xin được đi làm cho chánh phủ, nếu không « Cậu Tú » cũng đến thất nghiệp vì cái gì cũng chỉ biết đợ dương tạp nhạp mỗi thứ một ít. .

— Chương trình học thiếu bần phần thực hành, học sinh hầu hết đều học như con vẹt, tỉ dụ như học điện, đa số học sinh đều thuộc như cháo những công thức Foule, định luật Oam v.v... nhưng giả điện ở nhà có hỏng một cái cầu chì cũng không biết chữa ra làm sao !

Tuy vậy cũng có nguồn dư luận trái ngược cho rằng, chương trình bậc Trung học hiện tại không lấy gì làm nặng, chỉ có phần thực hành là thiếu sót thôi.

Về bậc Đại Học dư luận cho rằng :

— Sinh viên theo chương trình bậc Trung Học hiện tại rất kém về Pháp văn thì mà bậc đại học lại giảng dạy toàn bằng tiếng Pháp. Vì vậy sinh viên không lĩnh hội được đầy đủ sự giảng dạy của giáo sư.

— Bộ không thành lập một ban tu thư để dịch các sách giáo khoa bậc đại học ngoại quốc ra Việt văn v.v..

Về vấn đề này nhiều vị nêu ra vì thiếu giáo sư Việt bậc Đại học nên buộc lòng bắt Đại học phải giảng dạy bằng tiếng Pháp nhưng một số khác lại cho rằng hiện tại bậc Đại học đã có một số giáo sư Việt, nhưng giáo sư này hãy cứ giảng dạy bằng tiếng Việt đi đã vì sớm muộn nước nhà cũng có đủ các giáo sư Việt và một chương trình học bậc Đại học dạy bằng tiếng mẹ đẻ Hơn nữa có vị còn cho

| Bài của V.T. |

biết rằng giáo sư Việt bậc Đại học hiện ở Pháp cũng có nhiều song các vị có trách nhiệm về giáo dục không khéo léo trong việc mời mọc các vị giáo sư kể trên về nước, còn một điều quan trọng nữa là hình như trên lương trả không xứng với bằng cấp nên các vị ấy không chịu về nước !

Ngoài vấn đề cải tổ nền giáo dục, vấn đề thiếu trường, thiếu thầy v.v... cũng được các vị chú ý tới vấn đề giáo dục không ngớt bàn tán.

Gần đây nhân một cuộc hội báo, một vị có trách nhiệm về giáo dục có phân nàn với báo chí rằng ngân sách của Bộ Quốc gia giáo dục tỉ quí nên Bộ không đủ để hoạt động được như ý đồng bào mong muốn. Không có đủ tiền thì làm sao mở thêm được nhiều trường, mua được đủ dụng cụ cho học sinh học thực hành.

Giáo dục là một ngành quan trọng vào bậc nhất của phái giải quyết cấp bách của một Quốc gia Độc lập nếu Quốc gia đó muốn tồn tại và phát triển. Chúng ta không thể vin vào cớ này hay cớ khác mà để cho ngành này chậm tiến được, phải linh động mà giải quyết vấn đề. Vì vậy chúng tôi mong được các vị hằng lưu tâm tới nêu giáo dục nước nhà hiện tại gửi cho chúng tôi những ý kiến xây dựng mà chúng tôi tạm nêu ra trong một vài câu hỏi chính dưới đây :

1) Có nên cải tổ nền giáo dục hiện tại không ?

2) Có nên thu một phần vào học phí của học sinh trường công để dùng vào việc phát triển thêm trường công không ?

3) Có nên để nghị Quốc Hội tăng ngân sách cho Bộ Quốc Gia Giáo Dục vào năm tới không ?

4) Có nên phát triển trường Bán Công không ?

Chúng tôi tin rằng những ý kiến xây dựng của quí vị nêu có thể thực hiện được, những vị có trách nhiệm về giáo dục nhất là Quốc Hội không thể bỏ qua mà không xét đến những ý kiến ấy trong giai đoạn này.

Phụ trách biên tập : TRẦN-TRỌNG-SAN

Truyện vui học sinh — của PHƯƠNG-MAI

KHÁC NGƯỜI
(hay là giấc mơ của một anh học « Cao » đi thi)

Kim bị mang tiếng là lập dị ! Lập dị đây nghĩa là « khác người », mà người đây là chỉ nhỏ ở người ở trong cùng một lớp học với Kim mà thôi ! Lập dị, khác người, kể ra thì Kim cũng chỉ hơi khác một tí thôi ! Bố là đốc-tờ tính thích khác người của Kim chứ có phải lập dị lập diếc gì đâu !

Ấy thế mà Kim còn bị mang tiếng danh từ nặng hơn danh từ lập dị, bắt đầu từ mấy tuần lễ vực chỗ còn kêm theo nhưng hai chữ sau thì rực quá ! Ấy dĩ, bị đeo hai cái tiếng lẻ loi ấy vì hơi khác người ! Mà có khác người gì cho lắm cơ ? Đứng trước gương nhìn kỹ mình thì mình cũng vẫn là người đấy chứ ? Vẫn hai tai, hai mắt, một mũi chứ có ba tai hay bảy bảy tay sáu ngón đâu mà bọ cứ coi mình như một quái nhân vậy ! Nhưng dù vẫn là người mà cũng vẫn bị coi là khác người là cao bồi nhà quê ! Nhưng khổ thì đã sao ? Đâu có chải vòng vòng kiểu mới, trông rất sáng sủa lại chả hơn là những cái đầu hủi ca dê, bù bậc ? Người ta thì vận quần ống sơ sơ độ 25 cen ti mét, mình vận quần ống nhỏ đi một chút đã sao ? Đâu cho thắt lưng có hơi rẻ quê mùa, bắt chước mấy ông tài tử trên màn bạc, trông hách lắm thế mà lại kêu là cao bồi ! Dở mà đi được như cao bồi ! À mà mấy anh ở ngoài trường cũng nhộn lắm ! Cái gì lại cao bồi nhà quê ? Thì ra chỉ có cao bồi ở trên thôi còn không có cao bồi ở trên ở huyện, ở xã? Rồ lắm chuyện ! Lắm chuyện và lắm chuyện ! Chiếc xe đạp cô lắp thêm mấy cái đèn xanh đỏ trước sau thì cũng kêu là lập dị ! Lắm đèn thì càng dễ đỡ xấy ra tai nạn cho mình chứ ? Thật là bọ lẩn thẩn cổ thì không chịu tìm hiểu. Cái gì cũng kêu là khác., khác cả !

Ấy lại còn trong lớp cũng vậy ! Bài làm thì khó chết cha, bài học thì cũng rứa, không nhai nổi, nói lắn lẻn lĩnh trứng thì chúng nó cũng kêu mình là khác nữa ! Khác là không học gạo như chúng nó ! Khác ! Hừ ! muốn khác thì được ! Nhất quyết phải khác thật cho chúng nó biết kẻo chúng nó lại cho là khác giả ! Cần phải khác ! Khác !

Phải khác ngay từ kỳ thi sắp tới này ! Tội gì mà phải chui đầu, chịu cổ vào mà học, mà gạo, mà nhai ? Khác cơ mà ! Khác chứ ? A ! cái chương trình vì đại đó hay quá ta ! Khác ! Khác lắm ! Thế này nhé ! Hôm ấy, hôm thi, ngày chúng nó vác giấy bút đến trường thì mình cũng đi chứ, khác cái này không được ! Trong khi thiên hạ vác một bọng chữ, một bọng dây chữ đã nhồi nhét từ đầu năm học cho đến ngày thi. Riêng mình sẽ... hì hì... mình sẽ mang mấy chục cái tủ. Phải mấy chục cái tủ, nào tủ gụ, tủ kham xà cừ, tủ... tủ bóp phê, tủ . Cần phải nữa rõ về n ững cái tủ này . Những cái tủ này sẽ được đeo bên mình Kim, nó sẽ là một cái « thư viện lưu động » mà trong đó có tất cả những cái gì cần để khảo cứu, những cái cần mang của người đi thi ! Những cái tủ đồ đề rất có thứ tự trong người Kim. Những chỗ đó, Kim đã phải để ra hàng tháng để nghiên cứu và tập sự, thì rất nhanh chóng và không mất thì giờ. Tủ đồ rất có khoa học !

Ấy dây, với cái tủ đó, chỉ khác các cậu ở cái chỗ đó ! Thử hỏi rằng, ít ai có tủ thông minh như cụ Lê quý Đôn mà nhớ hết những điều giảng trong sách ? Dù cho rằng có đầy một bọng tủ đồ đi chăng nữa, thì cũng chỉ là những cái tủ chết, những cái tủ vô hồn, những cái tủ không có linh hồn, những cái tủ không có tâm hồn, những cái tủ không có tinh thần, những cái tủ không có tinh thần, những cái tủ không có tinh thần

TIẾP THEO A TRANG I

Lời chỉ dẫn theo bản đồ

1) Ông Trác đặt xe để máy chạy chậm, tại chỗ chính và bấm chuông. Xâm Huỳnh thị Ngọc tự Dục ta cửa, mang chưa mở, ông Trác bảo : « Bà mấy có nhà không ?» Xâm đáp: « Thưa có », theo thường lệ Xâm quay vào để báo cho số khách chờ chưa mở cửa. Nhưng ông Trác, tự mở cửa theo vào ngay (bởi vì cửa chỉ khép chứ không khoá).

2) Ông Trác tới phòng khách. Bà Thuỵ đang đan dưới trong buồng ngủ A, nghe thấy tiếng chuông liền đi ra, vì đang đợi Bác Sĩ đến thăm bịnh, thì gặp luôn ông Trác tại giữa phòng khách. Bà Lân chưa đến ông Thuỵ đang ngồi trước radio, thấy khách tới hơi động giấc đi về phía buồng bà để vào trong nhà. Ông Trác nắm luôn tay Bà Thuỵ nó xuống divan, và giờ chặt lấy Bà Thuỵ kêu : Buông ra làm gì thế ! »

Bà Lân, đang đi xuống lầu nghe thấy Bà Thuỵ kêu thì vội chạy trở lại, kêu Bà Thuỵ ra và kêu lên : « Ủy ban đây rồi ! » Thưa Năm Dục chạy tới can thiệp Bà Thuỵ kêu : « Giờ lấy ông ấy ! » Xâm Dục giữ ông Trác, bà Lân kêu bà Thuỵ ra nhưng không được. Bà Lân liền bỏ chạy ra quay giây nói để gọi ông Thuỵ, người Bếp và Xâm giật đi nghe thấy nó nên chạy lên phòng khách và chạy tới đoạn để gỡ cho nhỏ.

Bà Thuỵ vùng chạy thoát vào buồng ngủ A, trong đó có Lân, con gái nhỏ 14 tuổi tên là Hòa Dung đang xâm đọc sách tại giường. Cửa ra hành lang bên không có, chỉ thông sang buồng ngủ C vào nhà, vì phòng A có máy lạnh. Cửa ra buồng ba có targette. Bà Thuỵ liền cài lại, rồi vài luôn cái crochet ở cánh cửa thông sang buồng bên, (cửa này có chìa khóa nhưng lại cắm phía bên buồng tắm).

3) Ông Trác nổ máy điện dây tơ ra, để Xâm giật tỉ một đề vào mang mở tối chạy đến đầu phòng ăn, tay cầm sẵng vừa mới rút ở tủ quần ra. Bà Lân khi đó đã quay được hết số điện thoại của ông Thuỵ và mới nghe thấy một hồi chuông, chưa rõ tiếng lợi, thì ông Trác quay lại phía điện thoại, tới cách độ 2 thước, tay cầm sẵng và dọa : « không có telephone gì hết, buông ra không tớ bắn ! » bà Lân sợ quá, vội bỏ điện thoại xuống và nói : « Tôi buông, tôi buông ! » và liền chạy xuống bếp theo hành lang phía sau và đường thang cũng chạy chạy độ 10 thước thì nghe thấy trong nhà hai tiếng súng Sự qua Bà Lân chạy một mạch ra hết ngõ hẻm, nhờ những 300 thước ; (Bến cycle đi báo ông Thuỵ (vì không gặp taxi) Ở ngoài vào phòng ông Thuỵ lúc ấy người Thuỵ ngồi chuông lên một lần lại thôi.

4) Ông Trác chạy xuống bếp qua buồng ngủ B, vào buồng tắm và kéo cửa để định vào phòng ngủ A, (cửa này mở ra phía buồng Hoa) nhưng không được. Chỉ nấy ông ta lên tiếng gọi mở cửa và chửi rủa tục tĩu !

Trong khi ấy Bà Thuỵ và đứa con gái trốn ở góc buồng phía tủ áo, nghe thấy hai tiếng « pắc ! pắc ! ». Bà Thuỵ bảo con : « nó bắn ».

Cũng trong khi ấy Bà Lân chạy ra ngoài đường, ngang phòng ngủ A, cũng nghe thấy hai tiếng súng. Anh Bếp đứng trong bếp nhìn qua cửa sổ phòng tắm cũng thấy ông Trác bắn 2 phát vào 4 khoá của nhà trên. Sau này nhờ chức trách có tìm thấy 2 viên đạn nắc kẹt trong 3 khóa và đã lấy ra được 1 viên. Hiện nay còn 1 viên vẫn nằm trong ấy chưa lấy ra được vì chiếc chìa khóa bị cong cũng chưa lấy ra được. Như vậy 2 phát súng đã xả ra rất nhẹ, chỉ độ 5 phút sau khi ông Trác tới nhà (nghĩa là vào khoảng 11 giờ 20) Lúc ấy chưa có một người Cảnh sát nào tới cả và lối sẵn cũng chưa ai biết.

5) Sau khi 2 phát súng bắn vào ổ khóa cửa buồngtắm ông thủ kéo cửa này, nhưng cửa không mở vì có cái crochet ở trong, (lần chạy sang phòng ngủ C và kéo cửa thông sang phòng này với phòng ngủ A, nhưng cũng không được, vì cửa này cũng có crochet cài vào phía trong. Y liền chạy qua bếp trở ra phòng ăn, sở cửa thông thường giữa phòng ăn và phòng ngủ A, nhưng cũng không được vì cửa này có targette. Xâm Dục còn đứng trong phòng khách liền kêu : «Ông làm gì đó thế» Hung thế đáp : « Kệ bà mày ra đây » Dục trả lời : «Ông hãy bỏ súng xuống đã » nói : « Thì tao bỏ đây» và đập khẩu súng xuống bàn xuống gần đến khoá làm lộ nòng khẩu súng ra. Nhưng Y lại cầm luôn súng lên và đập súng vào đầu Xâm Dục chảy máu, xâm Dục bỏ chạy đi ra đường, chạy thẳng lên lầu bếp và các người nhà khác cũng bỏ chạy hết ra đường, kể khác « cướp cướp ! » người chạy đi kiếm Cảnh sát.

Trong nhà hãy giờ trở bà Thuỵ và người con gái nhỏ trốn ở trong buồng ngủ A, các cửa đóng chặt, chỉ còn có buồng thứ 3 liền quay và bên ra đập phá các chậu rượu, máy lạnh, chuông đồ và chạy lên thời gian Trong khi người lớn chạy lên thì người con nhỏ, qua lỗ ao sẽ xuyên qua đầy các ngăn kéo bàng giờ ở dưới, quần áo lăm mở nước vứa gạch bông thành 15 trên nhỏ ở dưới gầm giường.

Bà Thuỵ và đứa con gái vào trốn trong buồng A, nghe thấy tiếng súng rồi tiếng rên rỉ tại phòng C rồi thấy im lặng trong 1 thời gian khi người lớn lên và vét thường ở ngoài, mấy buồng sẽ gọi. Trong khi còn trong nhà bọn Lượt-Tuy Thọ trở vào phòng ngủ lấy 1 chargeur đạn ở trong tủ sắt ra có đủ 3 viên đạn. Khi ra tới phòng khách thì ông Phó Cảnh sát Trưởng Quận Ba đã xét thấy xác thi tích thêu khẩu súng của bọn thổ.

XIN CHỈ Ý : Viên đạn cuối cùng này có thể tới ngoài hiên cho người nào gặp bất hạnh thế lúc ấy.

Kết luận

Sau khi đọc bài tường thuật trên đây, các độc giả nào các lời khai của các nhân chứng (gồm nhân thì và các nhân viên Cảnh sát), cũng với sự nhận xét vật chất của Cảnh sát Cuộc, thì quý độc giả và các bạn hữu sẽ cảm thấy đã nhận thấy rằng ông Nguyễn văn Trác đã mang súng đến uy hiếp gia đình tôi, rồi cực chẳng lại ty sắt tại giữa nhà tôi.

Vậy tôi và các người khác trong nhà hễn đó chỉ là những nạn nhân của một người hung dữ có vẫn quyết định giết người, vậy mà không ai chống cự để tự vệ, chỉ là một cách chạy trốn.

L.S. HOÀNG CƠ THỤY

Cáo phó

Chúng tôi lấy làm đau buồn cáo phó để thân hữu gần xa được biết, chồng và cha chúng tôi là

Ô. TRỊNH TIẾN PHAN

hưởng thọ 60 tuổi đã tạ thế ngày 25-9-1957 tại nhà riêng chúng tôi ở 139/B đường Đa bà Điểu (Cư xá Nguyễn thị Phương), Cholon.

Chúng tôi định đến ngày 26-9-57 khi 8 giờ sáng sẽ làm lễ an táng tại Bắc Việt nghĩa trang.

Lời đăng này thay cho cáo phó riêng.

QUẢ PHỤ : Bà Trịnh tiến Phan
CON GÁI : Trịnh kim Oanh
kính cáo

NGÔN-LUẬN

Ngày thứ Năm 26-9-1957

TIẾP THEO B TRANG I

Bích chương từ 5 tấc đến 3 tấ. 50,1 tấm đứa trong 4 ngày.

Bích chương từ 6tấ 50 đến 1 thước : 20đ. 1 tấm đứa trong 4ngày.

Muốn đán những tấm bích chương trongĐô thành phải xin phép tại Hành chánh Đô thành và sau đó, phải đến tại Tài chánh để mua con niêm (taxe) dán vào bích chương rồi mới được đem dán trên các bảng dành riêng cho quảng cáo. các bích chương không được dán rời ra khu vực thì bảng của Ủa Đô chính đã là định.

Người ra, Toà ĐC cũng sẽ đặt biệt miễn thuế quảng cáo cho các cơ quan từ thiện, cơ quan quân sự. Còn riêng tư nhân, cũng sẽ có 1 vài trường hợp đặc biệt được toà Đô chính xét cho và có thể được miễn.

TIẾP THEO C TRANG I

đa thọ rất nặng.

Đa nhục ?

Tuy nhiên xét về tình trạng xã hội Việt Nam chúng ta chúng tôi thấy rằng : Nếu giới trung niên và thanh niên mình bắt chước, theo lối khuyên của 3 cụ Nhật no, thì . . khó làm ! Này nhé :

Đang giữa lúc « cuốc cỏ cho ra » này, Cộng sản cứ làm le xơi hủ tíu các dân tộc nhược tiểu, mà miền Nam Việt Nam lại không ở riêng biệt ra giữa biển như mấy đảo Phú Tang, thì chúng mình « không lo nghĩ » sao cho được ?

Hơn nữa, một nửa nước non miền Bắc đã bị Cộng sản chiếm, chưa khôi phục lại được, thì chúng mình « ngủ cho nhiều » làm sao » Nhâm mắt làm sao được ?

Họa chăng, chỉ có điểm thứ 1 : « Ăn cửa vừa cải mồm chủ » thì chúng mình cố thể làm được. Vì có nhiều người muốn ăn cho nhiều cũng không ăn nữa, nhất là bộ con bến kia có tuyên 17 thì được gọi rằn ri ngón ruột phần trăm, khỏi lo bột thực, chết ở ăn !

Còn nếu như chúng mình cố rìm cách sống cho thiệt thọ, thì bằng ông Bành Tổ, giả cố phục linh hoa dá, bằng cách ngủ khi bị suti ngày đêm, không ở không nghĩ, at chết mấc ai... thì một ngày kia Cộng sản nó sẽ « chiếu cố » ! Cái thọ bấy giờ sẽ là cái nhục, nhục thấy ông Bành Tổ ! Và khi chúng mình giác ngộ cũ cảm nói của vua Nghiêu « Ba thọ đa nhục » thì e đã... nhục quá mất rồi !

THẦY GÒN

TRƯỜNG **CỘNG-HÒA** 139 Pasteur SAIGON

Ngày 3-10-57, mở thêm :
1 lớp ĐỆ TAM B và 1 lớp ĐỆ TỨ

Rạp chiếu bóng THƯỜNG TRỰC **Đại-Đồng** 130 Cao-Thắng SAIGON

Chiếu liên tục từ 13g đến nửa đêm. Thứ năm, chủ nhật, ngày 18 tờ 9g30 sáng Giá đồng bạng 108, lầu 158 :

CON GÁI CỦA ĐỀ-ĐỐC
(LA FILLE DE L'AMIRAL)

Đại xuất-phẩm ca-vũ-nhạc, vui-vẻ, trẻ-trung bằng CINEMASCOPE, màu Technicolor phụ đề chữ Việt với Jane-POWELL, Debbie-REYNOLDS, Tony-MARTIN.

LỚP TOÁN LÝ HÓA **CẤP TIẾN**

Do các ông :

VÕ THẾ HÀO, NGUYỄN VĂN VỸ, TRƯƠNG ĐÌNH NGỌ, ĐÀM QUANG HƯNG.

sáng lập và hướng dẫn.

ĐỆ NHỊ khai giảng 6 giờ chiều **1-10-57**
(Học sinh đã ghi tên xin có một hôm khai giảng)

ĐỆ TỨ đã khai giảng, còn nhận ít chỗ.
Xin ghi tên tại **259 Trần-quang-Khải.**

Tìm yếu, hay mệt, khó thở, nên dùng
CAMPHOSTENE
Bảo đảm không có long não,
OXYTERPOOL
Trị: Ho, cảm, cúm, bổ phổi, dùng phá các thứ
(antibiotiques)
Việc Bảo chế **THERAMEX** (Pháp)

Cáo thị đấu thầu

Ngày 10-10-1957 hồi 8 giờ sẽ có cuộc đấu thầu công khai cung cấp vật liệu văn-phòng và sử phòng cho Quân-Đội Quốc-Khu V.

Xin xem thể lệ tại Bộ Quốc Phòng Quân Khu V đường Tân-Hiệp-Thành (Trại Tiếp-Đoàn 521)

Hội đồng chấp thuận để nghị xây

Giá thuế đánh vào nhà khiêu vũ, và nữ và các ca nhi

Sau đó, Hội Đồng thảo luận tiếp về bản phúc trình đề nghị của toàĐô chính về vấn đề đánh thuế các nhà khiêu vũ, và nữ, ca nhi v v..

Trong bản phúc trình tòa Đô chính cho biết rằng :

Hiện nay, mặc dù Tòa Đô chính không cho phép các ông chủ mở nhà dạy khiêu vũ, nhưng các ông chủ nhân ấy cứ tự tiện đứng thuế • đại • cho Tòa Đô chính. Dưới chính thể cách mạng hiện nay do đóng tòa Đô chính phải mất đi 12.750.000đ tiền thuế riêng cho các nhà dạy khiêu vũ mỗi năm. Tòa Đô chính cũng nhận quyết tự chối • yêu cầu Bộ Xã hội cấm chỉ các nhà dạy khiêu vũ.... Thời đương đào tạo thêm • vì trong • cho nhà hội về truyền thống không cùng cho ! nghệ thuật đối truy và ngoại lai •. (lời phúc trình của Toà Đô chính)

Đề nghị này được phổ biến cho chủ nhà khiêu vũ, và nữ và ca nhi với nước thuế tối đa như sau.

Nhà hàng khiêu vũ thuế cả tháng 2000đ. Thuế mới 6.500đ.

Tuần hạng hàng phố (người hiên) 9 6.000đ một năm (thuế nước).

Mỗi ca khuya : Thuế cũ 2000đ một tháng. Thuế mới 2500đ.

Thuế vũ nữ cá nhân : Thuế cũ 900đ 1 tháng. Thuế mới hiện nay 2250đ 1 tháng.

Thẻ lưu thông nghề nhảy : 200đ. Cả nhà : thuế cũ 900đ, 1 tháng. Thuế mới 2 250đ.

Thẻ lưu thông : 200đ. 1 tháng.

Hội đồng bỏ mục vào hồi 19 giờ.

TIẾP THEO D TRANG I

TRUNG ĐỒNG

Pháp, Anh đã bắc bỏ đề nghị của Nga về việc bỏ phiếu kín ngăn chặng giữa 4 cường quốc cam kết không dùng võ lực để giải quyết các vấn đề Trung Đông. Một khác, Mỹ cũng đã gửi một phúc đáp cho Nga tuyên bố rằng Nga đã gây nên nhiều biến cố liên tiếp tại Trung Đông và đã chỉ trích gián tiếp Mỹ.

Trong lúc đó tổng thống Ai cập đã trao cho Sy Ri một bản phúc đáp, và bản thông điệp này còn được giữ bí mật.

Đọc và cổ động

Ngôn Luận

TRƯỜNG **HÀN-THUYÊN** 87 Cao-Thắng

Mở thêm : 8-10-57

IIe sáng IIIe chiều
và IIe (Redoublants học 18 giờ)

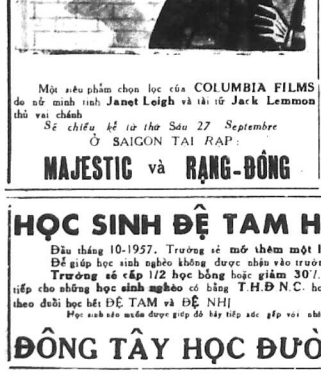

Một siêu phẩm chọn lọc của COLUMBIA FILMS do nữ minh tinh Janet Leigh và tài tử Jack Lemmon thủ vai chính

Sẽ chiếu kể từ thứ Sáu 27 Septembre

Ở SAIGON TẠI RẠP :

MAJESTIC và **RẠNG-ĐÔNG**

HỌC SINH ĐỆ TAM HÃY CHÚ Ý !

Đầu tháng 10-1957, Trường sẽ mở thêm một lớp đệ Tam B
Để giúp học sinh nghèo không được nhiều vào trường công.
Trường sẽ cấp 1/2 học bổng hoặc giảm 30% học phí trong hai năm liên tiếp cho **những học sinh nghèo** có bằng T.H.Đ N.C. hoặc **Học bạ Đệ Tứ** đề có thể theo đuổi học hết ĐỆ TAM và ĐỆ NHỊ

Học sinh nào muốn được giúp đỡ hãy tiếp xúc gấp với nhà trường trước ngày 4-10-57

ĐÔNG TÂY HỌC ĐƯỜNG 177 Hai Bà Trưng — SAIGON —

Các bạn nhớ mua
Văn - Nghệ Tiền Phong
Số 68
Giai phẩm
mùa Thu Đinh Dậu
đã phát hành

TIẾP THEO E TRANG I

sẽ sang giúp đỡ V.N.

• Ý nhiều nghiệp đoàn của chúng ta là tại dây cũng như tại khắp các nước trên thế giới,liên lực giải phóng thuộc sự và công cuộc thống nhất của lao lí đó ở các giới lao động hướng thôn tự minh quy tự về hội hiệp với nhau.

• Như vậy, bọ có thể nhờ tin dụng trong hoạt động của mình khỏi sự bóc lột của bọn trung gian cho vay lấy lời. Bằng cách hợp tác, bọ sẽ :

• Dùng chung cụ cơ giới trong nghiệp trường.

• Bảo đảm sự chuyên chở và tiêu thụ sản phẩm cần bọ tại trong nước và đi xuất cảng.

• Cải tiến nghành kiểu công nghệ theo một chiều hướng văn cổ truyền ưu sáng tạo ».

TIẾP THEO F TRANG I

Pathet Lào.

Ông bộ trưởng cho rằng một phần mười lực lượng Pathet Lào là Việt cộng hay Trung cộng.

•Nếu không có ngoại bang can vào, cũng cùng cuộc thống nhất Ai Lao không thể thành tựu tức khắc được, nhưng lời cũng đã thấp thụn.

Và ông Chê tịch Hội đồng Đô thành đã khuyến trước hội đồng với những lời vàng đá :

— Trước khi tiêu diệt vấn đề này cũng nên làn lần thôi.. Hội đồng chấp thuận.

Sau đó, Hội đồng biểu quyết chấp thuận về các mức thuế đánh vào các Nhà Khiêu vũ, vũ nữ và ca nhi với nước thuế tối đa như sau.

Nhà hàng khiêu vũ thuế cả tháng 2000đ. Thuế mới 6.500đ.

Tuần hạng hàng phố (người hiên) 9 6.000đ một năm (thuế nước).

Mỗi ca khuya : Thuế cũ 2000đ một tháng. Thuế mới 2500đ.

Thuế vũ nữ cá nhân : Thuế cũ 900đ 1 tháng. Thuế mới hiện nay 2250đ 1 tháng.

Thẻ lưu thông nghề nhảy : 200đ. Cả nhà : thuế cũ 900đ, 1 tháng. Thuế mới 2 250đ.

Thẻ lưu thông : 200đ. 1 tháng.

Hội đồng bỏ mục vào hồi 19 giờ.

RAO VẶT

BÁN Camion STUDEBAKER mới nguyên Hải 118. Sương-nguyệt-Anh (Léon Combes cũ) Saigon.

NHẬN TIN

Ông BẢN tốc VAN NIÊN xin mời ông lại thanh toán ngay số tiền ông còn thiếu tôi. Nếu quá ngày 10-9-57 tôi sẽ nhờ pháp luật can thiệp.

LIÊU
78 Paul Bert

BÁN nhà 4tx20x10th cả đất tiện buôn bán tại Nhatrang. Xin hỏi 162D Đặc Lập Nhatrang.

BÁN 1 máy Phát điện hiệu BERNARD MOTEUR. 10kw, 14 mã lực, có đủ đồ phụ tùng cần thết, giá hạ. Hỏi tại Tiệm Quảng fch 94B Pasteur.

CẦN tìm người hoạt động để bán những đồ hợp tác về công việc văn phòng kế toán. Hỏi 118 Sương - Nguyệt - Ánh (Léon Combes cũ) từ 9 đến 12 giờ.

Trường máy xehơi
190 Hồng thập-Tự Saigon (ngang cửa vườn Bờ Rồ). Khai giảng khóa thứ 25 vào ngày 2-10-1957. Thời học học lực nào cũng học được. Dạy bằng tiếng Việt. Học phí trung bình mỗi tháng 400đ. Lớp ngày và tối.

CẦN bán 2 camions • Chevrolet đời NDG • toàn hảo. Hỏi 88B/12 đường Bà huyện Thanh Quan — Saigon.

BÁN 140.000đ,nhà 2 buồng luôn đất, khu nhà Bằng, nước điện riêng 110 và 200 volts. Lấy nhà ngay. Hỏi NGOAN 213 Chi-Lăng, Phú-Nhuận.

TẶNG LỄ
ở HANOI và SAIGON
Ở Hanoi đến tặng cô bánh ngon hiệu Bảo-Phương ở Saigon lại hơn thế, do Sở Xe Tang

ĐỨC-BẢO
530 Phan đình Phùng đầu nhận cho đào với nhiều kiểu liễu Bắc, ae ngựa, xe hơi, lịch sự, phục trang 18 phẩm trật tự.

ĐÔ THÀNH 24 GIỜ QUA

Những tin cần biết !

— Ngày 15-10 tới, khi 9 giờ sáng, Tòa Đô chính sẽ mở cuộc đấu giá chỗ gồi xe và quán rượu giải khách trong trường Điền Hồng trong năm 1958 tại thị Đô chính, Ai muốn thầu phải gởi đơn tới Ty Tài chính trước 11 giờ ngày 14-10-57.

— Nhà Tổng Giám Đốc Ngân Khố trên trong chúng cáo cùng quí vị sở hữu chiếc xe gia quyến đăng rõ ; • Kể từ 25 tháng 9 năm 1957 • Sở phát điện thoại Bằng của Ngân Khố sẽ đặt qua trụ sở mới, số 27 đường Ngô đức Kế, cũng ở trong khu vực của Nhà, bên cạnh Ty Thâu Thuế.

Cả bà mụ lẫn Thiếu úy Bảo vệ khám

SAIGON.— Chắc bạn đọc cho nhỏ rõ vụ phá thai một nữ phụ tá điều thiết mang mà trước đây chúng tôi đã loan tin.

Sáng hôm qua, bà mụ Nguyễn thị Ba tức Cân theo đề đã được đưa lên đối chất với Thiếu úy Trần đức Bảo về chuyện phá thai lâm chết cô nhân tình của Thiếu úy.

Kết quả sau cuộc thẩm vấn ở phòng dự thẩm, cả 2 người cùng bị ông Dự thẩm ký trát tống giam Chí hòa.

Đã gian nhưng không gan

GIA ĐỊNH.— Bà Trương hữu Lâm ngụ số 135 đường Võ đi Nguy (Phú nhuận) có nuôi một người làm công tên là Trương Văn, Hôm rồi thừa dịp bà Lâm đi vắng, tên Nương mới cạy tủ lấy 3 tấm vải bạt mịt 10.000đ, rồi đem đến sướng, đến g. tìm cái ở nhà bếp,rồi lẻ đề lúc khác đem tiêu đi. Khi bà Lâm về mới hay chuyện và nghi ngay cho Nương nên đi theo. Nương bị bắt và thú nhận tội thì. Bà Lâm đã lấy lại được tiền và vàng.

Bội tín rồi trốn nhưng không thoát khỏi lưới pháp luật

GIA ĐỊNH — Hôm rồi tên Ngô văn Tùng tức Long ngụ ở số 60/2 xóm Bình Đa B (Phú nhuận) đã bội tín của ông Trương minh Thái 16.000đ. sau y bị bắt. Nhưng Long thừa cơ lúc nhân viên hỏi tuổi sơ y đi trốn thoát. Đến trưa 24-9, nhà chức trách đã theo dõi và đã bắt được y đang ăn tại nhà một người bà con cùng xóm.

Chuyện làm nghề « thồi » xe

SAIGON.— Sáng 24-9, ông Trần ngọc Lâm, nhân viên ban trực tổng hợp Quận Ba đến nhà thờ Chúa Cứu Thế đường Kỳ Đồng (Hòa Hưng) xem lễ và dựng chiếc xe gắn máy bên ngoài. Lúc lâu đó, 1 tên bất lương thừa ngay lên xe đạp chạy. Anh Lâm quay lại trông thấy và nhân viên chính sở gác phi đến đẩy tên ngay được y. Y thú tên là Đặc văn Sáng 27 tuổi, sinh quán ở làng Kim Sơn (Bình Trường) chuyên trộm cắp và đã có nhiều tiền án. Lần án ở quê không được nữa, y trốn lên Saigon ngụ ở số 100/77 liên đường Trần hưng Đạo. Cách đây lối nên tháng Sáng đã lấy cắp xe đạp của 1 chiếc xe đạp đang bị bắt quả tang nhưng lúc nhà chức trách giải y về bốt thì y trốn mất.

Xe mười bánh cán chết người

CHOLON.— Hồi 6 giờ sáng 24-9, tại đường Monjone (Xóm chỉ) Hòa hiệu ô Châu 24 tuổi, giữa việc cho trại cưa máy Ung Long cởi xe đạp đi làm đã bị một xe hàng có lớn, mười bánh chạy rất mau đụng phải Châu bị vùng xuống bờ sọ và chết khi chở vào bệnh viện.

Rạp chiếu bóng Thường Trực **CASINO DAKAO**

Hôm nay cho đến hết ngày Chúa nhựt 29-9-57
Một phim phiêu lưu mạo hiểm hùng hạo và man rợ, với nhiều trận đấu không khiếp và tin học kinh hồn.

Người anh hùng xứ Kentucky

L'HOMME DU KENTUCKY
với
Tài tử lừng danh BURT LANCASTER
Phim tô màu và hình ảnh CINEMASCOPE. Phụ-đề Việt-Ngữ.
Phim chọn lọc của COSUNAM-FILMS.

Trường **QUANG-TRUNG**

Mẫu - Giáo — Classes : 12è, 11è, 10è, 9è et 8è.
84 Trần - quý - Cáp

Lớp Toán Pháp (Classes 6e, 5e, 4e, 3e, 2e, 1e (Lycée)
Pháp văn (Đệ V, IV, III.

Hỏi G. S. PHẠM - HỮU - ĐỘ

Toán - Lý - Hóa Đệ - Tứ

G. S. HOÀNG-TUỒNG-THỤY
Ngày 2 - 10 - 57, mở thêm :
Hai lớp ĐỆ TỨ chiều và tối
— Bài in sẵn phát ngay lúc ghi tên, tại trường
CỘNG - HÒA, 139 Pasteur Saigon

NGUYỄN - KHUYẾN
273-275 Phan-đình-Phùng
ANH 1-10-57
Mở thêm các lớp LUYỆN THI :
T. H P. T. (chữ 2, 4, từ 7-9 giờ tối
VĂN Tú Tài II Ban C (thứ 3, 5, từ 7-9 giờ tối
Cambridge Lower Certificate

Thuốc dạu tim số 58

Do nước huyết nóng nhiệt là lăng buồn tẩu thái quá, tim đập mạnh, hồi hộp, chóng mặt nhức đầu, mất ngủ, tinh thần nổ lớn, ngủ hoài, ăn không ngon, hay quên, mất ngủ, chiêm bao ác mộng, bồn bồn mệt.

Nhà thuốc NGUYỄN VĂN CUNG
80, đường Pasteur Saigon (Pellerin cũ)Đ T 23.692.
Chuyên nhận trị bệnh hạ : Bịnh đau phổi, tim thận, máu huyết, bạch đới, thai nghén, bịnh tử bì, phong đơn, phong thủ và các thứ nóng ban, các thứ ban, các thứ phong đàm, phong mụn của trẻ em
Xem mạch mỗi ngày, Chủ Nhật nghỉ

Cáo thị đấu thầu

Ngày 17 tháng 10 năm 1957 Nha Kỹ Thuật Hải Quân sẽ mở một cuộc đấu thầu cung cấp vật liệu và dụng cụ dưới đây :

— Gỗ.
— Kim khí (Métaux ferreux et non ferreux).
— Dụng cụ về điện (Matériel électrique—Batterie ampoules)
— Dụng cụ đồ lặn (Matériel pour soudage)
— Giây chão• (Cordages métalliques et textiles)
— Vải bố.

Các Nhà Thầu có thể lấy lối thêm chi tiết và cơm sách điều lệ riêng tại Nha Kỹ Thuật Hải Quân Bộ Quốc Phòng, 63 đường Gia Long Saigon, trong những giờ làm việc.

KBC 4.910, *ngày tháng 23-9-1957*
Giám-Đốc Nha Kỹ-Thuật Hải-Quân.

In tại nhà in Long Giang 126 đường Lê Lai—Saigon
Giám đốc Trị sự:Lê Tâm Việt—Quản lý:Ng Như Cương
Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHỰ CƯƠNG

Tại hai Rạp **ĐẠI-NAM** và **EDEN-SAIGON**

Sau tuần lễ đầu cạnh liệt với sự khâm phá kỷ lục, cuốn phim vĩ đại của HÃNG 20 TH. CENTURY-FOX tiếp tục trình bày thêm nữa hôm nữa, KỂ TỪ THỨ NĂM 26 SEPTEMBRE 1957

RIVIÈRE SANS RETOUR
(Trên sông vĩnh biệt)
CINEMASCOPE TECHNICOLOR
Nói tiếng Pháp — PHỤ ĐỀ CHỮ VIỆT

Cả thế giới đã say sưa vì sắc đẹp quyến rũ với giọng ca tuyệt diệu do chính MARILYN MONROE hát trong phim này đóng chung với ROBERT MITCHUM tận bọc ác liệt hơn bao giờ hết

— Một thước điện tuồi say trong sóng gió, tiếm tàng mấu lửa cần sống không khiếp nhát trên gian.
Ngoài ra còn chiếu một phim documentaire tô màu rực rỡ CINEMASCOPE nhan đề « HÒA ĐẠN PIANO QUARTETTE»

XIN CHÚ Ý GIỜ CHIẾU TẠI HAI RẠP VẪN NHƯ THƯỜNG LỆ

đặc biệt thứ năm có 2 suất 10 giờ và 13 giờ với GIÁ VÉ ĐỒNG HẠNG, Chúa nhựt thêm suất 10 giờ (GIÁ THƯỜNG LỆ) và 13 giờ (ĐỒNG HẠNG).

XIN NHỚ ĐÓN XEM KỲ SAU tại hai Rạp **Đại-Nam** và **Eden-Saigon**

Cặp tài tử trứ danh : Clark GABLE và Susan HAYWARD trong một cuốn phim vĩ đại của Hãng 20 th. CENTURY-FOX mới quay xong tại HONG-KONG :

LE RENDEZ-VOUS de HONGKONG
(Mọc hiểm cứu chồng hay là KHÁCH GIANG-HỒ)
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt.